

СЛУЖБЕН ВЕСНИК НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

Број 65 Год. LXII

Петок, 26 мај 2006

Цена на овој број е 130 денари

www.slvesnik.com.mk

contact@slvesnik.com.mk

СОДРЖИНА

	Стр.		Стр.
891. Закон за задолжување на Република Македонија со заем кај Меѓународната банка за обнова и развој - Светската банка по Договор за заем за Проектот за имплементација на реформите во правниот и судскиот систем и институционална поддршка.....	1	893. Закон за изменување на Законот за здравствената заштита.....	4
892. Закон за гаранција на Република Македонија на обврските по Договорот за заем, кој ќе се склучи меѓу Акционерското друштво за производство на електрична енергија "Електрани на Македонија", во државна сопственост, Скопје и Derfa Investment Bank Limited од Никозија, Кипар наменет за имплементација на втората фаза на проектот ХЕЦ "Св. Петка" од страна на АД "Рико" од Љубљана, Словенија.....	2	894. Одлука за избор на членови на Советот за радиодифузија.....	4
		895. Одлука за именување на членови на Комисијата на Собранието на Република Македонија за решавање на жалби од областа на радиодифузијата.....	5
		896. Одлука за именување на членови на Советот на Македонската радиотелевизија.....	5
		897. Одлука на Уставниот суд на Република Македонија, У.бр.9/2006 од 10 мај 2006 година.....	5
		898. Одлука на Уставниот суд на Република Македонија, У.бр.187/2005 од 10 мај 2006 година.....	7
		Огласен дел.....	1-24

СОБРАНИЕ НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

891.

Врз основа на член 75 ставови 1 и 2 од Уставот на Република Македонија, претседателот на Република Македонија и претседателот на Собранието на Република Македонија издаваат

У К А З

ЗА ПРОГЛАСУВАЊЕ НА ЗАКОНОТ ЗА ЗАДОЛЖУВАЊЕ НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА СО ЗАЕМ КАЈ МЕЃУНАРОДНАТА БАНКА ЗА ОБНОВА И РАЗВОЈ - СВЕТСКАТА БАНКА ПО ДОГОВОР ЗА ЗАЕМ ЗА ПРОЕКТОТ ЗА ИМПЛЕМЕНТАЦИЈА НА РЕФОРМИТЕ ВО ПРАВНИОТ И СУДСКИОТ СИСТЕМ И ИНСТИТУЦИОНАЛНА ПОДДРШКА

Се прогласува Законот за задолжување на Република Македонија со заем кај Меѓународната банка за обнова и развој - Светската банка по Договор за заем за Проектот за имплементација на реформите во правниот и судскиот систем и институционална поддршка,

што Собранието на Република Македонија го донесе на седницата одржана на 22 мај 2006 година.

Бр. 07-2076/1
22 мај 2006 година
Скопје

Претседател
на Република Македонија,
Бранко Црвенковски, с.р.

Претседател
на Собранието на Република
Македонија,
д-р Љупчо Јордановски, с.р.

ЗАКОН

ЗА ЗАДОЛЖУВАЊЕ НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА СО ЗАЕМ КАЈ МЕЃУНАРОДНАТА БАНКА ЗА ОБНОВА И РАЗВОЈ - СВЕТСКАТА БАНКА ПО ДОГОВОР ЗА ЗАЕМ ЗА ПРОЕКТОТ ЗА ИМПЛЕМЕНТАЦИЈА НА РЕФОРМИТЕ ВО ПРАВНИОТ И СУДСКИОТ СИСТЕМ И ИНСТИТУЦИОНАЛНА ПОДДРШКА

Член 1

Република Македонија се задолжува кај Меѓународната банка за обнова и развој - Светската банка со заем во износ од 10.000.000 евра по Договор за заем,

наменет за реализација на Проектот за имплементација на реформите во правниот и судскиот систем и институционална поддршка.

Член 2

Условите и начинот на користење на заемот од членот 1 на овој закон, се утврдуваат со Договор за заем по Проектот за имплементација на реформите во правниот и судскиот систем и институционална поддршка, кој ќе се склучи меѓу Владата на Република Македонија и Меѓународната банка за обнова и развој - Светската банка.

Во име на Република Македонија Договорот за заем од ставот 1 на овој член ќе го потпише министерот за финансии или од него овластено лице.

Член 3

Рокот за отплата на заемот од членот 1 на овој закон е 17 години, со вклучен грејс период од пет години и каматна стапка од ЛИБОР +0,75% годишно.

Заемот ќе се отплаќа на 24 полугодишни ануитети од кои почнувајќи од 15 септември 2011 до 15 септември 2022 година ќе се отплаќаат 23 еднакви полугодишни ануитети во износ од 415.000 евра и на 15 март 2023 година ќе се отплати последниот ануитет во износ од 455.000 евра.

Во грејс периодот од пет години, што претставува и период на реализација на проектот, ќе се плаќа само каматата на заемот.

Член 4

На или веднаш по датумот на влегувањето во сила на Договорот за заем од членот 2 став 1 на овој закон, се плаќа еднократна провизија - трошок во износ од 1% од износот на заемот. Износот на еднократната провизија може да биде и помала од 1% врз основа на претходно донесена одлука на Меѓународната банка за обнова и развој - Светската банка.

На износот на неповлечените средства од заемот се плаќа провизија во висина од 0,75% годишно пропишана од страна на Меѓународната банка за обнова и развој - Светската банка.

Провизијата од ставот 2 на овој член се плаќа полугодишно и тоа на 15 март и на 15 септември секоја година.

Член 5

За реализација на Договорот за заем по Проектот за имплементација на реформите во правниот и судскиот систем и институционална поддршка е надлежно Министерството за правда.

Корисници на средствата од заемот по Проектот за имплементација на реформите во правниот и судскиот систем и институционална поддршка од ставот 1 на овој член покрај Министерството за правда е и Судскиот буџетски совет.

Член 6

Република Македонија заемот од членот 1 на овој закон ќе го отплаќа од Буџетот на Република Македонија.

Член 7

Овој закон влегува во сила со денот на објавувањето во „Службен весник на Република Македонија“, а ќе се применува од 1 јуни 2006 година.

L I G J

PËR NGARKIM ME HUA TË REPUBLIKËS SË MAQEDONISË TE BANKA NDËRKOMBËTARE PËR RINDËRTIM DHE ZHVILLIM – BANKA NDËRKOMBËTARE SIPAS MARRËVESHJES PËR HUA PËR PROJEKTIN E IMPLEMENTIMIT TË REFORMAVE NË SISTEMIN JURIDIK DHE GJYQËSOR DHE PËRKRAHJE INSTITUCIONALE

Neni 1

Republika e Maqedonisë ngarkohet me hua te Banka Ndërkombëtare për Rindërtim dhe Zhvillim – Banka Botërore në shumë prej 10.000.000 EURO sipas Marrëveshjes për hua, dedikuar për realizimin e Projektit të implementimit të reformave në sistemin juridik dhe gjyqësor dhe përkrahje institucionale.

Neni 2

Kushtet dhe mënyra e shfrytëzimit të huas nga neni 1 i këtij ligji, përcaktohen me Marrëveshje për hua sipas Projektit për implementimin e reformave në sistemin juridik dhe gjyqësor dhe përkrahje institucionale, e cila do të lidhet ndërmjet Qeverisë së Republikës së Maqedonisë dhe Bankës Ndërkombëtare për Rindërtim dhe Zhvillim – Banka Botërore.

Në emër të Republikës së Maqedonisë, Marrëveshjen për hua nga paragrafi 1 të këtij neni do ta nënshkruajë ministri i Financave ose personi i autorizuar nga ai.

Neni 3

Afati për pagimin e huas nga neni 1 i këtij ligji është 17 vjet, me grejs periudhë të përfshirë prej 5 vjetësh dhe me shkallë kamate nga LIBOR +0.75% në vit.

Huaja do të paguhet në 24 këste gjysmëvjetore nga të cilat duke filluar prej 15 shtatorit 2011 deri më 15 shtator 2022 do të paguhet 23 këste të barabarta gjysmëvjetore në shumë prej 415.000 EURO dhe më 15 mars 2023 do të paguhet kësti i fundit në shumë prej 455.000 EURO.

Në grejs periudhën prej 5 vjetësh, që paraqet edhe periudhën e realizimit të projektit, do të paguhet vetëm kamata e huas.

Neni 4

Me datën ose menjëherë pas datës së hyrjes në fuqi të Marrëveshjes për hua nga neni 2, paragrafi 1 i këtij ligji, paguhet provizion i njëhershëm-shpenzim në shumë prej 1% nga shuma e huas. Shuma e provizionit të njëhershëm mund të jetë edhe më e vogël se 1% në bazë të vendimit të marrë paraprakisht të Bankës Ndërkombëtare për Rindërtim dhe Zhvillim-Banka Botërore.

Në shumën e mjeteve të patërhequra nga huaja paguhet provizion në lartësi prej 0,75% në vit të përcaktuar nga Banka Ndërkombëtare për Rindërtim dhe Zhvillim – Banka Botërore.

Provizioni nga paragrafi 2 i këtij neni paguhet në gjysmëvjetor dhe atë më 15 mars dhe më 15 shtator çdo vit.

Neni 5

Për realizimin e Marrëveshjes për hua sipas Projektit për implementimin e reformave në sistemin juridik dhe gjyqësor dhe përkrahje institucionale, është kompetente Ministria e Drejtësisë.

Shfrytëzues të mjeteve të Huas sipas Projektit për implementimin e reformave në sistemin juridik dhe gjyqësor dhe përkrahje institucionale nga paragrafi 1 i këtij neni, përveç Ministrisë së Drejtësisë është edhe Këshilli gjyqësor buxhetor.

Neni 6

Republika e Maqedonisë huan nga neni 1 i këtij ligji do ta paguajë prej Buxhetit të Republikës së Maqedonisë.

Neni 7

Ky ligj hyn në fuqi me ditën e botimit në “Gazetën zyrtare të Republikës së Maqedonisë”, ndërsa do të zbatohet prej 1 qershorit 2006.

892.

Vrz основа на член 75 ставови 1 и 2 од Уставот на Република Македонија, претседателот на Република Македонија и претседателот на Собранието на Република Македонија издаваат

У К А З

ЗА ПРОГЛАСУВАЊЕ НА ЗАКОНОТ ЗА ГАРАНЦИЈА НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА НА ОБВРСКИТЕ ПО ДОГОВОРОТ ЗА ЗАЕМ, КОЈ ЌЕ СЕ СКЛУЧИ МЕЃУ АКЦИОНЕРСКОТО ДРУШТВО ЗА ПРОИЗВОДСТВО НА ЕЛЕКТРИЧНА ЕНЕРГИЈА "ЕЛЕКТРАНИ НА МАКЕДОНИЈА", ВО ДРЖАВНА СОПСТВЕНОСТ, СКОПЈЕ И DEPFA INVESTMENT BANK LIMITED ОД НИКОЗИЈА, КИПАР НАМЕНЕТ ЗА ИМПЛЕМЕНТАЦИЈА НА ВТОРАТА ФАЗА НА ПРОЕКТОТ ХЕЦ "СВ. ПЕТКА" ОД СТРАНА НА АД "РИКО" ОД ЉУБЉАНА, СЛОВЕНИЈА

Се прогласува Законот за гаранција на Република Македонија на обврските по Договорот за заем, кој ќе се склучи меѓу Акционерското друштво за производство на електрична енергија "Електрани на Македонија", во државна сопственост, Скопје и Depfa

Investment Bank Limited од Никозија, Кипар наменет за имплементација на втората фаза на проектот ХЕЦ "Св. Петка" од страна на АД "Рико" од Љубљана, Словенија, што Собранието на Република Македонија го донесе на седницата одржана на 22 мај 2006 година.

Бр. 07-2077/1
22 мај 2006 година
Скопје

Претседател
на Република Македонија,
Бранко Црвенковски, с.р.
Претседател
на Собранието на Република
Македонија,
д-р **Љупчо Јордановски, с.р.**

ЗАКОН

ЗА ГАРАНЦИЈА НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА НА ОБВРСКИТЕ ПО ДОГОВОРОТ ЗА ЗАЕМ, КОЈ КЕ СЕ СКЛУЧИ МЕЃУ АКЦИОНЕРСКОТО ДРУШТВО ЗА ПРОИЗВОДСТВО НА ЕЛЕКТРИЧНА ЕНЕРГИЈА "ЕЛЕКТРАНИ НА МАКЕДОНИЈА", ВО ДРЖАВНА СОПСТВЕНОСТ, СКОПЈЕ И DEPFA INVESTMENT BANK LIMITED OD NIKOZIJA, KIPAR НАМЕНЕТ ЗА ИМПЛЕМЕНТАЦИЈА НА ВТОРАТА ФАЗА НА ПРОЕКТОТ ХЕЦ "СВ. ПЕТКА" ОД СТРАНА НА АД "РИКО" ОД ЉУБЉАНА, СЛОВЕНИЈА

Член 1

Република Македонија го гарантира намиравањето на финансиските обврски од Договорот за заем наменет за Проектот ХЕЦ "Св. Петка", кој ќе се склучи меѓу Акционерското друштво за производство на електрична енергија "Електрани на Македонија", во државна сопственост, Скопје (во натамошниот текст: АД ЕЛЕМ - Скопје), како заемопримач и Depfa Investment Bank Limited од Никозија, Кипар (во натамошниот текст: Depfa), како оригинален заемодавач, во износ од 41.037.621 евра, во рокови и услови предвидени во Договорот за заем, само во случаите кога АД ЕЛЕМ - Скопје нема да ги сервисира финансиските обврски од Договорот за заем.

Член 2

АД ЕЛЕМ - Скопје заемот ќе го користи под следниве услови:

- камата EURIBOR + 2,75% годишно,
- провизија за ангажирани и неповлечни средства од 0,80% годишно,
- период на отплата 16 години,
- грејс период вклучен во периодот на отплата три години и шест месеца и
- казнена камата на пристигнати, а неплатени обврски е ЕУРИБОР + 4,75% годишно.

АД ЕЛЕМ - Скопје и Depfa можат да се договорот варијабилната каматна стапка да биде заменета со фиксна каматна стапка.

АД ЕЛЕМ - Скопје треба да плаќа на банката Depfa и еднократна провизија за обработка на заемот, како и провизија за застапништво, во износи и под услови за кои двете страни дополнително ќе се договорот. Овие две провизии нема да бидат гарантирани со државната гаранција.

Член 3

Depfa е оригинален заемодавач, со право да го продава целосно или делумно побарувањето од АД ЕЛЕМ - Скопје на други банки и финансиски институции со инвестициски рејтинг.

Поблиските услови и начинот на користење и враќање на средствата од членот 1 на овој закон се утврдуваат со Договорот за заем меѓу АД ЕЛЕМ - Скопје и Depfa.

Поблиските услови за начинот на издавање и користење на државна гаранција за обезбедување на финансиските обврски од Договорот за заем од членот 1 на овој закон се утврдуваат со Договор за гаранција меѓу Министерството за финансии и Depfa.

Член 4

Сите финансиски обврски кои произлегуваат од Договорот за заем од членот 1 на овој закон, како и сервисирањето на заемот ќе го врши АД ЕЛЕМ - Скопје од приходите кои ги остварува, во рокови и услови утврдени во Договорот за заем.

Член 5

За регулирање на меѓусебните права и обврски околу издадената гаранција, кои произлегуваат од Договорот за заем и Договор за гаранција, Министерството за финансии и АД ЕЛЕМ - Скопје ќе склучат посебен договор за обезбедување на државната гаранција.

Член 6

Доколку пристигнатите обврски врз основа на камата и главнина, во роковите утврдени со договорот за заем, од името на АД ЕЛЕМ - Скопје ги плати Република Македонија, министерот за финансии може да издаде налог до Управата за јавни приходи за блокирање на средствата на АД ЕЛЕМ - Скопје по основ на враќање на ДДВ со цел да се намират пристигнатите обврски кон кредиторот, односно да се надоместат на државата денарски средства во висина на извршеното плаќање, зголемено за пресметаната камата и за настанатите трошоци поврзани со соодветната трансакција.

Во врска со ставот 1 од овој член, Министерството за финансии има право да преземе и други мерки за наплата на своите побарувања согласно со закон и договор.

Член 7

Министерството за финансии еднократно наплаќа провизија за издавање државна гаранција од АД ЕЛЕМ - Скопје во висина од 0,5% од номиналниот износ на гаранцијата согласно со Тарифникот за провизија и издавање на државни гаранции ("Службен весник на Република Македонија" број 30/2006). Наплатата се врши пред потпишување на формуларот за државната гаранција.

Член 8

Овој закон влегува во сила наредниот ден од денот на објавувањето во "Службен весник на Република Македонија".

L I G J

PËR GARANCINË E REPUBLIKË SË MAQEDONISË NDAJ OBLIGIMEVE TË MARRËVESHJES PËR HUA, QË DO TË LIDHET NDËRMJET SHOQËRISË AKSIONARE PËR PRODHIMIN E ENERGISË ELEKTRIKE "ELEKTRANAT E MAQEDONISË", NË PRONËSI SHTETËRORE, SHKUP DHE DEPFA INVESTMENT BANK LIMITED NGA NIKOZIJA, QIPRO DEDIKUAR PËR IMPLEMENTIMIN E FAZËS SË DYTË TË PROJEKTIT CHE" SV. PETKA" NGA ANA E SHA"RIKO" NGA LUBJANA, SLOVENI

Neni 1

Republika e Maqedonisë e garanton përbushjen e obligimeve financiare nga Marrëveshja për hua dedikuar për Projektin CHE "Sv. Petka", i cili do të lidhet ndërmjet Shoqërisë aksionare për prodhimin e rrymës elektrike "Elektranat e Maqedonisë" në pronësi shtetërore, Shkup, në tekstin e mëtutjeshëm SHA ELEM – Shkup, si huamarrës edhe Depfa Investmend Bank Limited nga Nikozia – Qipro në tekstin e mëtutjeshëm Depfa, si huadhënës origjinal, në shumë prej 41.037.621 euro, në afate dhe kushte të parapara në Marrëveshjen për hua, vetëm në rastet kur SHA ELEM – Shkup nuk do t'i përbush obligimet financiare nga Marrëveshja për hua.

Neni 2

SHA ELEM-Shkup huan do ta shfrytëzojë me kushtet si vijojnë:

- Kamata EURIBOR + 2,75% në vit;
- Provizion për mjetet e angazhuara dhe të patërhequra, prej 0,80% në vit;
- Periudha e pagesës: 16 vjet,
- Grejs periudha e përfshirë në periudhën e pagesës: 3 vjet e 6 muaj;
- Kamata ndëshkuese e obligimeve të arritura, por të papaguar është EURIBOR +4,75% në vit.

SHA ELEM – Shkup dhe Depfa mund të bëjnë marrëveshje që shkalla e kamatës të jetë e zëvendësuar me shkallë të kamatës fikse

SHA ELEM – Shkup duhet t'i paguaj bankës Depfa edhe provizion të njëhershëm për përpunimin e huas, si dhe provizion për përfaqësi, në shumë dhe në kushte për të cilat dy palët do të merren vesh në mënyrë plotësuese. Këta dy provizione nuk do të garantohen me garanci shtetëror.

Neni 3

Depfa është huadhënës original, me të drejtë ta shesë tërësisht ose pjesërisht kërkesën prej SHA ELEM-Shkup në banka të tjera dhe institucione financiare me rejting investues.

Kushtet më të përafërta dhe mënyra e shfrytëzimit dhe e kthimit të mjeteve nga neni 1 i këtij ligji, përcaktohen me Marrëveshje për hua që do të lidhet ndërmjet SHA ELEM-Shkup dhe Depfa.

Kushtet më të përafërta për mënyrën e nxjerrjes dhe shfrytëzimit të garancisë shtetëror për sigurimin e obligimeve financiare nga Marrëveshja për hua nga neni 1 i këtij ligji konsolidohen me Marrëveshje për garanci ndërmjet Ministrisë së Financave dhe Depfa.

Neni 4

Të gjitha obligimet financiare të cilat dalin nga Marrëveshja për hua nga neni 1 i këtij ligji, si dhe përmbushjen e huas do ta bëjë SHA ELEM – Shkup nga të hyrat të cilët i realizon, në afate dhe kushte të përcaktuara në Marrëveshjen për hua.

Neni 5

Për rregullimin e të drejtave të ndërsjella dhe obligime rreth garancisë së dhënë, që dalin prej Marrëveshjes për hua dhe Marrëveshjes për garanci, Ministria e Financave dhe SHA ELEM – Shkup do të lidh marrëveshje të posaçme për sigurimin e garancisë shtetërore.

Neni 6

Në qoftë se obligimet e arritura në bazë të kamatës dhe kryegjësë, brenda afateve të përcaktuara me marrëveshjen për hua, në emër të SHA ELEM - Shkup i paguan Republika e Maqedonisë, Ministria e Financave mund të lëshojë urdhëresë Drejtorisë së të Hyrave Publike për bllokimin e mjeteve të SHA ELEM - Shkup në bazë të kthimit të TVSh-së, me qëllim që të përmbushen obligimet e arritura ndaj kreditorit, përkatësisht shtetit t'i kompensohen mjete në denarë në lartësinë e pagesës së kryer, të rritura për kamatën e përllogaritur dhe shpenzimet e krijuara në lidhje me transaksionin përkatës.

Në lidhje me paragrafin 1 të këtij neni, Ministria e Financave ka të drejtë të marrë edhe masa tjera për pagesën e kërkesave të tyre në pajtueshmëri me ligj dhe marrëveshje.

Neni 7

Ministria e Financave njëhershëm paguan provizion për dhënie e garancisë shtetërore prej SHA ELEM – Shkup në lartësi prej 0,5% prej shumës nominale të garancisë në përputhje me Tarifën për provizion dhe dhënie e garancisë shtetërore (Gazeta zyrtare e Republikës së Maqedonisë, numër 30/2006). Arkëtimi bëhet para nënshkrimit të formularit për garanci shtetërore.

Neni 8

Ky ligj hyn në fuqi në ditën e ardhshme nga dita e botimit në "Gazetën zyrtare të Republikës së Maqedonisë".

893.

Vrz основа на член 75 ставови 1 и 2 од Уставот на Република Македонија, претседателот на Република Македонија и претседателот на Собранието на Република Македонија издаваат

У К А З ЗА ПРОГЛАСУВАЊЕ НА ЗАКОНОТ ЗА ИЗМЕНУВАЊЕ НА ЗАКОНОТ ЗА ЗДРАВСТВЕНАТА ЗАШТИТА

Се прогласува Законот за изменување на Законот за здравствената заштита,

што Собранието на Република Македонија го донесе на седницата одржана на 22 мај 2006 година.

Бр. 07-2078/1
22 мај 2006 година
Скопје

Претседател
на Република Македонија,
Бранко Црвенковски, с.р.

Претседател
на Собранието на Република
Македонија,
д-р **Љупчо Јордановски, с.р.**

ЗАКОН ЗА ИЗМЕНУВАЊЕ НА ЗАКОНОТ ЗА ЗДРАВСТВЕНАТА ЗАШТИТА

Член 1

Во Законот за здравствената заштита ("Службен весник на Република Македонија" број 38/91, 46/93, 55/95, 10/2004, 84/2005 и 111/2005) во членот 200-ј зборовите: "Буџетот на Република Македонија" се заменуваат со зборовите: "Фондот за здравствено осигурување на Македонија".

Член 2

Овој закон влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во "Службен весник на Република Македонија".

Л И Г Ј ПЁР ПЛОТЁСИМ Е ЛИГИТ ПЁР МБРОЈТЈЕН ШЁНДЕТЁСОРЕ

Нени 1

Нё Лигјин пёр мбројтјен шёндетёсоре ("Gazeta zyrtare e Republikës së Maqedonisë" numër 38/91, 46/93, 55/95, 10/2004, 84/2005 dhe 111/2005) në nenin 200-ј fjalët: "Buxhetit të Republikës së Maqedonisë" zëvendësohen me fjalët: "Fondit të Sigurimit Shëndetësor të Maqedonisë".

Нени 2

Ky ligj hyn në fuqi ditën e tetë nga dita e botimit në "Gazetën zyrtare të Republikës së Maqedonisë".

894.

Vrz основа на членовите 23 и 28 ставови 1 и 2 од Законот за радиодифузната дејност („Службен весник на Република Македонија” бр. 100/2005), Собранието на Република Македонија, на седницата одржана на 23 мај 2006 година, донесе

О Д Л У К А ЗА ИЗБОР НА ЧЛЕНОВИ НА СОВЕТОТ ЗА РАДИОДИФУЗИЈА

I. За членови на Советот за радиодифузија, се избираат:

1. Фарук Омерагик, директор во "Биро Арт" - Скопје и

2. Панче Наумов, секретар на "Утрински весник" - Скопје.

II. Членовите од точката I на оваа одлука се избираат со мандат од четири години.

III. Оваа одлука влегува во сила со денот на донесувањето, а ќе се објави во "Службен весник на Република Македонија".

СОБРАНИЕ НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

Бр. 07- 2107/1
23 мај 2006 година
Скопје

Претседател
на Собранието на Република
Македонија,
д-р **Љупчо Јордановски, с.р.**

895.

Врз основа на член 175 од Законот за радиодифузна-та дејност („Службен весник на Република Македонија” бр. 100/2005) Собранието на Република Македонија, на седницата одржана на 23 мај 2006 година, донесе

О Д Л У К А
ЗА ИМЕНУВАЊЕ НА ЧЛЕНОВИ НА КОМИСИЈАТА НА СОБРАНИЕТО НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА ЗА РЕШАВАЊЕ НА ЖАЛБИ ОД ОБЛАСТА НА РАДИОДИФУЗИЈАТА

I. За членови на Комисијата за решавање на жалби од областа на радиодифузијата се именуваат:

Михајло Косев, нотар од Скопје,
Лазар Торбаков, дип. правник вработен во ГП Пелагонија,
м-р Гоце Наумовски, асистент на Правниот факултет во Скопје,

Тодор Пендаров, новинар и
Агим Фазлиу, раководител на секторот за средно образование.

II. Оваа одлука влегува во сила со денот на донесувањето, а ќе се објави во “Службен весник на Република Македонија”.

СОБРАНИЕ НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

Бр. 07 - 2110/1
23 мај 2006 година
Скопје

Претседател
на Собранието на Република
Македонија,
д-р **Љупчо Јордановски**, с.р.

896.

Врз основа на член 127 став 3 од Законот за радиодифузната дејност (“Службен весник на Република Македонија” бр. 100/2005), Собранието на Република Македонија, на седницата одржана на 23 мај 2006 година, донесе

О Д Л У К А
ЗА ИМЕНУВАЊЕ НА ЧЛЕНОВИ НА СОВЕТОТ НА МАКЕДОНСКАТА РАДИОТЕЛЕВИЗИЈА

I. За членови на Советот на Македонската радиотелевизија, се именуваат:

1. д-р Властимир Гламочанин, проф. на Електротехничкиот факултет од Скопје,

2. м-р Гордана Јосифовска, проф. на Факултетот за музичка уметност од Скопје,

3. Мемет Селмани, асистент на Државниот тетовски универзитет,

4. Сенад Абдули, шеф на катедрата на ФХНУ - драмска уметност,

5. м-р Офелија Христовска, генерален секретар на Универзитетот “Св. Климент Охридски” - Битола,

6. Ахмет Јакупи, Театар на народностите од Скопје, при Албанската драма,

7. Атила Клине, директор на Турскиот театар,

8. Ненад Прелиќ-Нецими, сопственик на приватна фирма,

9. Драгољуб Лазов, член на Управниот одбор на МОК,

10. Зоран Бојаровски, заменик главен уредник на “Форум”,

11. Хисен Шаќири, новинар,

12. Кираца Трајковска, заменик генерален директор на АД “Фершпед” - Скопје,

13. Тони Петровски, претседател на МАСИТ,

14. Олег Кондратенко, доцент на ФМУ во Скопје,

15. Калиопи Букле, композитор,

16. проф. Владимир Милчин, професор на Факултетот за драмски уметности,

17. Миодраг Игњатовиќ, шеф на служба за правни, кадрови и општи работи во Македонски железници,

18. Горан Коевски, професор на Правниот факултет во Скопје,

19. Раде Силјан, писател,

20. Фатмир Сулејмани, писател,

21. Иван Бојадиќски, новинар и

22. Фама Бајрами, новинар.

II. Оваа одлука влегува во сила со денот на донесувањето, а ќе се објави во “Службен весник на Република Македонија”.

СОБРАНИЕ НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА

Бр. 07- 2111/1
23 мај 2006 година
Скопје

Претседател
на Собранието на Република
Македонија,
д-р **Љупчо Јордановски**, с.р.

УСТАВЕН СУД НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА
897.

Уставниот суд на Република Македонија, врз основа на членовите 110 и 112 од Уставот на Република Македонија и член 70 од Деловникот на Уставниот суд на Република Македонија (“Службен весник на Република Македонија” бр. 70/1992), на седницата одржана на 10 мај 2006 година, донесе

О Д Л У К А

1. Се укинува член 56 став 3 во делот: “кое не е осудувано за кривични дела против државата, против вооружените сили на Република Македонија, против животот и телото, против слободите и правата на човекот и граѓанинот, против јавните финансии, платниот промет и стопанството, против имотот или кривично дело извршено од користољубие, против службената должност и против човечноста и меѓународното право; против кое не се води кривична постапка;” и член 58 став 1 и 2 во деловите: “и кое го има отслужено воениот рок”, од Законот за извршување на санкциите (“Службен весник на Република Македонија” бр. 2/2006).

2. Оваа одлука произведува правно дејство од денот на објавувањето во “Службен весник на Република Македонија”.

3. Уставниот суд на Република Македонија по иницијатива на Стамен Филипов од Скопје со Решение У. бр. 9/2006 од 15 март 2006 година поведе постапка за оценување на уставноста на деловите од член 56 став 3 и член 58 став 1 и 2 од Законот означен во точката 1 од оваа одлука, затоа што основано се постави прашањето за нивната согласност со Уставот.

4. Судот на седницата утврди дека според член 56 став 3 од Законот за извршување на санкциите, работен однос во установата може да се заснова со лице кое не е осудувано за кривични дела против државата, против вооружените сили на Република Македонија, против животот и телото, против слободите и правата на човекот и граѓанинот, против јавните финансии, платниот промет и стопанството, против имотот или кривично дело извршено од користољубие, против службената должност и против човечноста и меѓународното право; против кое не се води кривична постапка; на кое не му е изречена казна забрана на вршење професија, дејност или должност додека трае забраната и кое е здравствено и психофизички способно за работа во установа.

Според член 58 од Законот, за приправник во одделението за обезбедување, работен однос може да се заснова со лице кое има завршено најмалку средно образование IV-1 степен, кое не е постаро од 25 години, кое е физички и психички способно за вршење на работи на надзорник во установата и кое го има отслужено воениот рок. Според став 2 од истиот член, за работни места командир и запovedник во службата за обезбедување, работен однос може да се заснова со лице кое има високо образование VII-1 степен, кое е физички и психички способно за вршење на овие работи во службата за обезбедување и кое го има отслужено воениот рок.

5. Во врска со оспорената одредба од член 56 став 3 од Законот, Уставниот суд на Република Македонија се произвел по однос на предметното прашање и со Одлука У.бр. 161/2001 од 11 декември 2002 година го укинал член 52 став 2 од тогаш важечкиот Закон за извршување на санкциите ("Службен весник на Република Македонија" бр. 3/1997 и 23/1999) во делот "кое не е осудувано за кривични дела: против државата; против вооружените сили на Република Македонија; против животот и телото; против слободите и правата на човекот и граѓанинот; против јавните финансии, платниот промет и стопанството; против имотот или кривично дело извршено од користољубие и нечесни побуди и против службената должност, против кое не се води кривична постапка".

Меѓутоа, истата содржина (дополнета со кривични дела против човечноста и меѓународното право) од укинатата одредба е пренесена и во новиот Закон за извршување на санкциите во член 56 став 3 од Законот.

Новиот Закон за извршување на санкциите е донесен од Собранието на Република Македонија на седницата одржана на 29 декември 2005 година и тој е објавен во Службен весник на Република Македонија бр. 2/2006 на 9 јануари 2006.

Законот влегол во сила на 17 јануари 2006 година.

Со оглед на тоа што станува збор за нов закон, а имајќи го предвид фактот дека укинатата одредба од Законот за извршување на санкциите кој престанал да важи со денот на влегувањето во сила на новиот Закон за извршување на санкциите, повторно е вградена во новиот закон, Судот оцени дека членот 56 став 3 во оспорените делови од Законот за извршување на санкциите не е во согласност со Уставот.

Имено, според член 8 став 1 алинеја 1 и 3 од Уставот на Република Македонија, основните слободи и права на човекот и граѓанинот признати во меѓународното право и утврдени со Уставот и владеењето на правото се темелни вредности на уставниот поредок на Република Македонија.

Согласно, член 9 од Уставот, граѓаните на Република Македонија се еднакви во слободите и правата независно од полот, расата, бојата на кожата, националното и социјалното потекло, политичкото и верското уверување, имотната и општествена положба. Граѓаните пред Уставот и законите се еднакви.

Според член 13 став 1 од Уставот, лицето обвинето за кривично дело ќе се смета за невино се додека неговата вина не биде утврдена со правосилна судска одлука.

Согласно член 14 став 1 од Уставот, никој не може да биде казнет за дело кое пред да биде сторено не било утврдено со закон или друг пропис како казниво дело и за кое не била предвидена казна.

Според член 32 став 1 и 2 од Уставот, секој има право на работа, слободен избор на вработување, заштита при работењето и материјална обезбеденост за време на привремена невработеност и секому, под еднакви услови, му е достапно секое работно место.

Согласно член 51 став 1 од Уставот, во Република Македонија законите мора да бидат во согласност со Уставот, а сите други прописи со Уставот и со закон.

Според член 54 став 1 од Уставот, слободите и правата на човекот и граѓанинот можат да се ограничат само во случаи утврдени со Уставот. Согласно став 3 на овој член, ограничувањето на слободите и правата не може да биде дискриминаторско по основ на пол, раса, боја на кожа, јазик, вера, национално или социјално потекло или општествена положба.

Согласно член 101 став 2 од Кривичниот законик, правните последици од осудата можат да се предвидат само со закон.

Според член 1 од Законот за извршување на санкциите, со овој закон се уредува извршувањето на санкциите изречени за кривични дела и прекршоци (во на-

тамошниот текст: казниви дела). Законот во Глава II ги утврдува надлежните органи за извршување на санкциите, а во Глава V го уредува прашањето за работните односи во казнено-поправните и воспитно-поправните установи.

Согласно член 54 од Законот, за засновање и престанок на работен однос и на работните односи во казнено-поправните и воспитно-поправните установи се применуваат општите прописи за работните односи и општите и посебните прописи од областа на здравственото, пензиското и инвалидското осигурување, доколку со овој закон поинаку не е определено. Понатаму, во член 56 став 2 од Законот е определено дека за вршење на работите во установа може да се заснова работен однос со лице кое ги исполнува општите услови утврдени со закон и посебните услови определени со овој закон и со општиот акт за систематизација.

Согласно наведените одредби, Законот за извршување на санкциите во оспорените делови на членовите 56 став 3 и 58 став 1 и 2 предвидел посебни услови за засновање на работен однос во казнено-поправните и воспитно-поправните установи.

Тргувајќи од наведените уставни одредби и одредбите од Законот за извршување на санкциите и разгледувајќи ги оспорените членови 56 став 3 и 58 став 1 и 2 во оспорените делови, од аспект на причините наведени во иницијативата, Судот утврди дека тие не се во согласност со уставното начело на владеење на правото, како и со начелата на презумпција на невиност и законитост во пропишувањето и изрекувањето на кривичните санкции утврдени со член 13 став 1 и член 14 став 1 од Уставот, начелото на еднаквост на граѓаните од член 9 од Уставот, како и правото на работа и достапност на работните места секому под еднакви услови од член 32 став 1 и 2 од Уставот.

Имено, во оспорената одредба од член 56 став 3 од Законот, како посебен услов за вработување во овие установи е пропишана неосудуваноста за кривични дела од точно утврдени области, како и посебен услов против лицето да не се води кривична постапка.

Во врска со првиот посебен услов - неосудуваност за определени кривични дела, неспорно е дека станува збор за правна последица од осуда која се состои во забрана на стекнување определено право, во конкретниот случај правото на вработување во казнено-поправна, односно воспитно-поправна установа. Меѓутоа, во оспорената одредба од член 56 став 3, иако се наведени кривичните дела за кои осудуваноста претставува пречка за вработување во казнено-поправна, односно воспитно-поправна установа, не е наведена санкцијата, така што од формулацијата на одредбата произлегува дека осудата за некое од наведените кривични дела, е причина лицето да не може да заснова работен однос во установите за извршување на санкциите, независно од изречената казна. Тоа значи дека едно лице нема да може да заснова работен однос во казнено-поправна, односно воспитно-поправна установа и во случаи кога за извршеното кривично дело од наведените области му е изречена некоја друга казна освен казната затвор. Од овие причини, според Судот, формулацијата на оспорената законска одредба на член 56 став 3 од Законот не е доволно прецизна и како таква не обезбедува правна сигурност на граѓаните, како еден од елементите на принципот на владеењето на правото, поради што Судот утврди дека таа не е во согласност со член 8 став 1 алинеја 3 од Уставот.

Според Судот, оваа оспорена одредба поради нејзината непрецизност, не е во согласност и со член 13 став 1 и член 14 став 1 од Уставот. Имено, недостатокот на квалификацијата "правосилно" осудувано, претставува директна повреда на уставното начело на презумпција на невиност, бидејќи доведува до тоа лицето да се смета за виновно пред неговата вина да биде утврдена со правосилна судска одлука. Покрај тоа, според Судот,

правните последици од осудата не можат да настапуваат автоматски по сила на закон, туку тоа може да се прави само со правосилна судска одлука.

Судот, исто така, утврди дека предвидувањето на неосудуваноста како услов едно лице да заснова работен однос во казнено-поправна, односно воспитно-поправна установа, не е во несогласност со Уставот. Меѓутоа, тоа мора да биде во согласност со општите правила и рамки за пропишување на правните последици од осудата утврдени во Кривичниот законик ("Службен весник на Република Македонија" бр. 37/96; 80/99; 4/2002; 43/2003; 19/2004 и 81/2005). Така, според член 101 од Кривичниот законик правните последици од осудата што се надврзуваат на осудите за определени кривични дела, може да настапат само кога за кривичното дело на сторителот му е изречена казна затвор. Правни последици можат да се предвидат само со закон. Според член 102 од истиот законик правните последици од осудата настапуваат со денот на правосилноста на пресудата (став 1). Правните последици од осудата што се состојат во забрана на стекнување на определени права траат најдолго десет години од денот на издржаната, простената или застарената казна (став 2). Со бришење на осудата престануваат правните последици од осудата (став 3 од овој член).

Според тоа, неосудуваноста како посебен услов за засновање на работен однос може да егзистира само за конкретно дефинирани кривични дела за кои на сторителот му е изречена казна затвор и таа може да трае точно определен период, а не како трајна забрана за стекнување на определено право.

Трајната забрана за засновање на работен однос поради осуда за определено кривично дело, но на неопределена кривична санкција, според мислењето на Судот е непропорционална и предизвикува прекумерно и неправдано ограничување на правата на граѓаните. Таквото ограничување на правата на граѓаните според Судот не е во согласност со принципот на владеење на правото содржан во член 8 став 1 алинеја 3 од Уставот.

Што се однесува до условот против лицето да не се води кривична постапка содржан во оваа одредба, поради тоа што посебниот услов според кој во казнено-поправна, односно воспитно-поправна установа може да заснова работен однос лице против кое не се води кривична постапка, доведува до состојба лицето да се смета за виновно пред неговата вина да биде утврдена со правосилна судска одлука, според Судот и во овој дел оспорената одредба не е во согласност со начелото на презумпцијата на невиност од член 13 став 1 од Уставот.

6. Во оспорената одредба од член 58 став 1 и 2 од Законот, покрај другите посебни услови за засновање на работен однос за работно место приправник во одделението за обезбедување, односно работно место командир и заповедник во службата за обезбедување, е предвидено лицето да го има отслужено воениот рок.

Според член 9 став 1 од Уставот, граѓаните на Република Македонија се еднакви во слободите и правата независно од полот, расата, бојата на кожата, националното и социјално потекло, политичко и верско уверување, имотната и општествена положба, а според став 2 на овој член граѓаните се еднакви пред Уставот и законите.

Според член 32 став 2 од Уставот, секому, под еднакви услови му е достапно секое работно место, а според став 5 на овој член остварувањето на правата на вработените и нивната положба се уредуваат со закон и со колективни договори.

Од наведените уставни одредби произлегува дека Уставот меѓу другите основни социјално-економски права го утврдил и правото на работа, при што определувањето на содржината на ова право е оставено на уредување со закон и колективен договор. Според тоа, законодавецот има широк простор за уредување на

бројни релевантни прашања и односи кои се од значење за остварување на наведеното право, при што автономноста на уредување на сите прашања единствено е ограничена со обврската за почитување на уставните принципи и начела, а пред се на начелото на еднаквост.

Врз основа на уставното овластување за поблиско уредување и остварување на правата на вработените и нивната положба во казнено-поправните и воспитно-поправните установи, законодавецот со Законот за извршување на санкциите, покрај другите посебни услови, за засновање на работен однос на работно место приправник, односно командир и заповедник во службата за обезбедување го утврдил и условот лицето да го има отслужено воениот рок. Притоа, Судот оцени дека со предвидениот услов кандидатот при засновање на работен однос да ја има регулирано воената обврска се доведува во прашање остварувањето на уставното право на работа и начелото на еднаквост. Имено, според Судот, остварувањето на едно уставно загарантирано право, а тоа е правото на работа не може да биде условено со правото и должноста на граѓанинот да ја има регулирано воената обврска, односно исполнувањето на обврската на едно лице кое се наоѓа во определен статус не може да биде услов за остварување на право од друг статус.

Тргувајќи од наведените причини, Судот утврди дека оспорената одредба од член 58 став 1 и 2 во делот: "и кое го има отслужено воениот рок", од Законот за извршување на санкциите, не е во согласност со начелото на еднаквост и начелото на достапност на секое работно место под еднакви услови, утврдени во членовите 9 и 32 од Уставот.

7. Врз основа на изнесеното, Судот одлучи како во точката 1 од оваа одлука.

8. Оваа одлука Судот ја донесе во состав од претседателот на Судот Лилјана Ингилизова-Ристова и судиите д-р Трендафил Ивановски, Махмут Јусуфи, Мирјана Лазарова Трајковска, Вера Маркова, Бранко Наумовски, д-р Бајрам Положани, Игор Спиоровски и д-р Зоран Сулејманов.

У. бр. 9/2006
10 мај 2006 година
Скопје

Претседател
на Уставниот суд на Република
Македонија,
Лилјана Ингилизова-Ристова, с.р.

898.

Уставниот суд на Република Македонија, врз основа на член 110 и 112 од Уставот на Република Македонија и член 70 од Деловникот на Уставниот суд на Република Македонија ("Службен весник на Република Македонија" бр. 70/1992), на седницата одржана на 10 мај 2006 година, донесе

О Д Л У К А

1. Се укинува член 236 став 3 во делот "и акт на министерот надлежен за работите од областа на трудот" од Законот за работните односи ("Службен весник на Република Македонија" бр. 62/2005).

2. Оваа одлука произведува правно дејство од денот на објавувањето во "Службен весник на Република Македонија".

3. Уставниот суд на Република Македонија по иницијатива на Сојузот на Синдикатите на Македонија од Скопје со Решение У. бр. 187/2005 од 15 март 2006 година поведе постапка за оценување на уставноста на член 236 став 3 во делот "и акт на министерот надлежен за работите од областа на трудот" од Законот означен во точката 1 од оваа одлука, затоа што основано се постави прашањето за неговата согласност со Уставот.

4. Судот на седницата утврди дека според оспорената одредба од член 236 став 3 од Законот за работните односи, штрајкот не смее да започне пред завршување

ње на постапката за помирување, согласно со овој закон и акт на министерот надлежен за работите од областа на трудот. Оваа оспорена одредба е содржана во Глава XX од Законот за работните односи под наслов "Штрајк".

5. Според член 8 став 1 алинеја 3, 4 и 11 од Уставот на Република Македонија, владеењето на правото, поделбата на државната власт на законодавна, извршна и судска и почитувањето на општо прифатените норми на меѓународното право се темелни вредности на уставниот поредок на Република Македонија.

Според член 32 став 5 од Уставот остварувањето на правата на вработените и нивната положба се уредуваат со закон и со колективни договори.

Според член 38 од Уставот се гарантира правото на штрајк. Со закон може да се ограничат условите за остварување на правото на штрајк во вооружените сили, полицијата и органите на управата.

Според член 8 од Меѓународниот пакт за економските, социјалните и културните права, меѓу другото, е предвидена обврска за државите членки да го обезбедат правото на штрајк, што се остварува според законите на секоја земја.

Според член 6 од Европската социјална повелба, со цел да обезбедат вистинска примена на правото на колективно преговарање, Страните-договорнички се обврзуваат, меѓу другото, да ги поттикнуваат воведувањето и примената на соодветни механизми за доброволно миреење и арбитража при решавањето на работните спорови, и им го признаваат правото на работниците и работодавачите на заеднички акции во случај на судири на интересите, вклучувајќи го и правото на штрајк, со резерва на обврските што би можеле да произлезат од важечките колективни договори.

Разгледувајќи ја оспорената одредба од Законот, Судот оцени дека во основа станува збор за одредба со која се воведува обврска за претходно исцрпување на постапката за помирување пред да се пристапи кон штрајк како средство за заштита на економските и социјалните права на работниците.

Мирното решавање на индивидуалните и колективните работни спорови е регулирано со одредбите од член 182 и 183 од Законот за работните односи.

Според член 182 од овој закон, во случај на индивидуален или колективен работен спор, работодавачот и работникот можат да се договорат решавањето на спорот да го доверат на посебен мировен совет составен од три члена, од кои по еден определуваат работодавачот и работникот и еден кој заеднички ќе го определат.

Мирното решавање на колективни работни спорови по пат на арбитража е уредено со член 183 од Законот. Според став 1 на овој член, со колективен договор може да се определи арбитража за решавање на колективни работни спорови. Со колективниот договор се одредува составот, постапката и други прашања значајни за работата на арбитражата (став 2).

Покрај овие два члена, одредба за мирно решавање на колективни работни спорови е содржана во член 235 од Законот, согласно која ако настане спор во постапката на склучување, изменување и дополнување на колективен договор, спорот се решава по мирен пат (став 1). Страните на спорот можат решавањето на колективниот работен спор спогодбено да го доверат на арбитража.

Од наведените законски одредби кои се однесуваат на мирното решавање на работните спорови, произлегува дека интенција на законодавецот била регулирањето на овој институт да не биде предмет на императивни законски норми, односно постапката за мирно решавање на спорови да се препушти на уредување со колективни договори, во зависност од волјата, односно спогодбата на работниците и работодавачите.

Од формулацијата на оспорената одредба на член 236 став 3 од Законот, не произлегува јасно што е предмет на уредување на актот на министерот надлежен за работите од областа на трудот, односно дали со овој актот на министерот ќе се уредат прашања поврзани со штрајкот или пак актот на министерот се однесува на постапката за помирување со цел доуредување на одделни дополнителни прашања од процедурален карактер, специфични за трудовите спорови, како дел од регулативата поврзана со законската рамка на медијацијата.

Според оцената на Судот, овие два институти, имено штрајкот и медијацијата во трудовите спорови се тесно поврзани, од причина што мирното решавање на работните спорови во определени случаи може да има превентивен карактер во смисла на спречување на штрајкот, односно во случај на отпочнат штрајк да претставува средство за разрешување на настанатиот спор по вонсудски пат. Оттука, според Судот, за оцена на уставноста на оспорената одредба од решавачко значење е фактот што и двата институти се однесуваат на прашања поврзани со работните односи, кои пак согласно член 32 став 5 од Уставот се уредуваат со закон и со колективни договори, односно не можат да бидат предмет на уредување со подзаконски акт на министерот надлежен за работите од областа на трудот. Според тоа, министерот нема уставна основа за донесување на таков акт.

Покрај тоа, Судот оцени дека поради нејасност и непрецизност на оспорената одредба, во која не е утврдено што ќе претставува предмет на регулирање на актот на министерот надлежен за работите од областа на трудот, таа не може да претставува валидна законска основа за овластување на министерот да донесе таков подзаконски акт.

Врз основа на наведеното, Судот утврди дека оспорената одредба на член 236 став 3 во делот: "и акт на министерот надлежен за работите од областа на трудот" од Законот за работните односи не е во согласност со одредбите од членовите 8 став 1 алинеја 3 и 4, 32 став 5 и 38 од Уставот.

6. Врз основа на изнесеното, Судот одлучи како во точката 1 од оваа одлука.

7. Оваа одлука Судот ја донесе во состав од претседателот на Судот Лилјана Ингилизова-Ристова и судиите д-р Трендафил Ивановски, Махмут Јусуфи, Мирјана Лазарова Трајковска, Вера Маркова, Бранко Наумовски, д-р Бајрам Положани, Игор Спировски и д-р Зоран Сулејманов.

У. бр. 187/2005
10 мај 2006 година
Скопје

Претседател
на Уставниот суд на Република
Македонија,
Лилјана Ингилизова-Ристова, с.р.

www.slvesnik.com.mk
contact@slvesnik.com.mk

Издавач: ЈП СЛУЖБЕН ВЕСНИК НА РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА, ц.о.-Скопје
бул. "Партизански одреди" бр. 29. Поштенски факс 51.
Директор и одговорен уредник - Борис Тренески.
Телефони: +389-2-3298-860, 3290-471, 3290-449.
Телефакс: +389-2-3112-267.

Претплатата за 2006 година изнесува 9.200,00 денари.
„Службен весник на Република Македонија“ излегува по потреба.
Рок за рекламации 15 дена.
Жиро-сметка: 30000000188798.
Депонент на Комерцијална банка, АД - Скопје.
Печат: ЦЕТИС ПРИНТ ДООЕЛ увоз-извоз, Скопје.

ISSN 0354-1622

